

Отримано: 20 грудня 2021 р.

Прорецензовано: 29 грудня 2021 р.

Прийнято до друку: 29 грудня 2021 р.

e-mail: tamilazozul@gmail.com

DOI: 10.25264/2415-7384-2022-14-4-8

Зозуль Т. В. Сутнісні ознаки індивідуального еротичного коду особистості: результати теоретичного аналізу. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Психологія»* : науковий журнал. Острог : Вид-во НаУОА, січень 2022. № 14. С. 4–8.

УДК: 316.6: 316.367-058.853

Зозуль Таміла Володимирівна,

кандидат психологічних наук,

доцент кафедри філософії та суспільно-гуманітарних дисциплін

закладу вищої освіти

«Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»

СУТНІСНІ ОЗНАКИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ЕРОТИЧНОГО КОДУ ОСОБИСТОСТІ: РЕЗУЛЬТАТИ ТЕОРЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ

Статтю присвячено теоретичному аналізу феномену індивідуального еротичного коду особистості, визначенню його сутнісних ознак. Описано вектори осмислення проблематики індивідуального еротичного коду особистості та надано його визначення, яке порівняно зі схожими за змістом науковими поняттями.

Проаналізовано розуміння сутності індивідуального еротичного коду, який визначено як єдину систему записування моделі еротичної поведінки індивіда у вигляді послідовності прояву власних реакцій та реакцій «ідеального партнера», запрограмованої на реалізацію певного сексуального завдання.

Описано й інтерпретовано головні сутнісні ознаки індивідуального еротичного коду – його символічність, культуровідповідність, варіативність і мінливість, індивідуально-суспільну природу, культурну обумовленість.

Зауважено, що символічний характер індивідуального еротичного коду позначає його сутнісну характеристику відображати систему знаків і символів, що мають певний зміст і віддзеркалюють архетипно-символічний характер людської психіки. Культурна обумовленість індивідуального еротичного коду засвідчує його формування під впливом взаємодії людини з панівною культурою і відображає закріплені в певному часі способи організації еротичної взаємодії і статевого життя.

Поданий у статті індивідуальний і соціальний характер індивідуального еротичного коду засвідчує, що він відображає певну суміш способів організації сексуального життя та індивідуального досвіду, засвоєного в процесі соціалізації.

Описано зв'язок індивідуального еротичного коду особистості із закономірностями сприйняття людиною власної тілесності.

Ключові слова: індивідуальний еротичний код особистості, культурний код, сприйняття тілесності, сутнісні ознаки індивідуального еротичного коду.

Tamila V. Zozul,

PhD in Psychological Sciences,

Associate Professor of Philosophy Social Sciences and Humanities Department,

Institution of higher education

«Academician Yuri Bugay International University of Science and Technology»

ESSENTIAL FEATURES OF INDIVIDUAL EROTIC PERSONALITY CODE: RESULTS OF THEORETICAL ANALYSIS

The article is devoted to the individual erotic code of personality phenomenon theoretical analysis, definition of its essential features. Vectors of individual erotic code of personality problem comprehension are presented and its definition is given, which is comparable to similar in content scientific concepts described by other scientists.

The concept of individual erotic code is defined as a single system for recording the model of erotic behavior of an individual in the form of their own reactions manifestations and the reactions of the "ideal partner" sequence, programmed to perform a sexual task. This system of rules of behavioral reactions sequence gives a person the opportunity to encode sexual behavior by exchanging specific signals with people of the opposite sex and whether they coincide or not coincide with the internal response of the "ideal partner" image.

The main essential features of the individual erotic code – its symbolic nature, cultural relevance, variability, individual and social nature, cultural conditioning – are described and interpreted.

The individual erotic code symbolic nature means that it exists in the form of symbolic – reflects a system of signs and symbols that have a certain meaning and reflect the archetypal and symbolic nature of the human psyche.

Cultural conditionality shows that the individual erotic code is formed in the individual under the influence of interaction with the dominant culture and reflects fixed in a particular time culture ways of organizing erotic interaction, sexual life.

The individual and social nature of the individual erotic code shows that it reflects a certain amalgam of sexual life organizing ways and individual experience learned in the process of socialization.

The variability of the individual erotic code is due, again, to its symbolic nature, means the ability to carry the recipient of semantic information about the perception of the code itself.

Compliance with double coding characterizes the individual erotic code as a complex organized system the organization of sexual life of the individual information transmission and perception, the desired development of events in the relationship, and so on.

The connection of the individual erotic code of the personality with the regularities of human corporeality perception is described.

Keywords: *individual erotic code of personality, cultural code, perception of corporeality, essential features of individual erotic code.*

Постановка проблеми. Пошук загальних чинників організації сексуальної активності людини, детермінант успішної побудови стосунків із партнером завжди є актуальним для сучасної науки з огляду на тенденції останніх років. Зокрема, ідеться про суттєві зміни у вираженні статево-рольової поведінки особистості, модифікації інституту шлюбу тощо. У цьому контексті цікавим і змістовним є поняття індивідуального еротичного коду особистості. Індивідуальний еротичний код (ІЕК) – новий у науковому обігу феномен, що описує широкий спектр поведінкових проявів особистості, пов'язаних із її сексуальною активністю в контексті побудови стосунків із партнером.

Визначення сутності ІЕК людини – складне наукове завдання, що передбачає комплексний і багатовимірний аналіз наукових понять, їх систематизацію та виведення нових наукових позицій щодо розуміння його сутності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Комплексність наукового аналізу цього явища обумовлюють двома аспектами. По-перше, поняття ІЕК перебуває на перетині різних галузей наукових знань – психології, соціології, культурології, медицини, філософії тощо – з огляду на феноменологічну множинність проявів ІЕК та прийняття постулату про відображення в ньому різних шарів існування особистості. Повний аналіз цього явища передбачає визначення сутності та формування ІЕК у контексті становлення сексуальності людини в розрізі її суспільного формування та індивідуального функціонування, урахування специфіки розвитку типових закономірностей гендерної поведінки, сексуальних сценаріїв тощо.

По-друге, складність вивчення ІЕК обумовлена принциповою новизною цього явища та його введенням до наукового обігу, що вимагає методологічного обґрунтування його самобутності, нетотожності з відомими в науковому обігу термінами. Цей аспект також передбачає комплексність аналізу явища ІЕК, його характеристику в різних площинах. Істотно, що ми приймаємо наявні в науковому доробку напрацювання з цієї теми, які й слугують відправною точкою наукового аналізу феномену ІЕК. Зокрема, основою для наукового аналізу цього явища є положення інших авторів щодо специфіки культурного коду особистості (О. Афоніна, А. Кліменкова [9]), поняття тілесного канону (І. Кучма [11]), загальні закономірності функціонування кодів у просторі суспільства, зокрема й еротичного коду (І. Жук [7], О. Кирилюк [8]), особливості кодів, які використовує особистість, та процесів кодування і декодування інформації щодо суспільного досвіду та становлення особистості (Ю. Лотман, Р. Якобсон), наукові погляди на природу сексуальних сценаріїв особистості (В. Гупаловська [4]), роль кодів у процесі соціалізації та акультурації (П. Боскі, І. Данилюк, А. Курапов [5]), тощо.

Мета дослідження – здійснити теоретичний аналіз сутнісних характеристик поняття індивідуального еротичного коду особистості.

Виклад основного матеріалу. Поняття індивідуального еротичного коду визначаємо як єдину систему записування моделі еротичної поведінки індивіда у вигляді послідовності прояву власних реакцій та реакцій «ідеального партнера», запрограмовану на реалізацію певного сексуального завдання (К. Седих, Т. Зозуль [12]). Ця система правил послідовності поведінкових реакцій надає людині можливість кодувати свою сексуальну поведінку за допомогою обміну специфічними сигналами з особами протилежної статі та визначати збіг чи незбіг їх із внутрішнім реагуванням образу «ідеального партнера».

Поняття ІЕК людини не є абсолютно новим та не згаданим раніше. Зокрема, в актуальних дослідженнях можемо віднайти інші терміни та формулювання, що мають семантичний зв'язок із цим терміном. Наприклад, О. Кирилюк [8] уживає поняття еротичного коду особистості як різновиду світоглядного коду, що є варіантом вияву перетворених у системах культури соціалізованих базових життєвих функцій підтримки життя; І. Кучма [11] використала поняття тілесного канону, яке визначила як соціально-історичний показник, модель, зліпок, обмежений часом і простором існування в певному культурному ареалі, накладений на сукупність рухливих чуттєво-перцептивних тілесних технік, властивих людині. Поняття тілесного канону ми розцінюємо як достатньо близьке до ІЕК з огляду на сутнісні характеристики (символізм, культурологічну обумовленість, тощо), проте дещо відмінне, адже ІЕК та тілесний канон відтворюють різні аспекти тілесності. Зокрема ІЕК відображає більш вузький аспект власне екстраполяції сексуальних інтенцій, а тілесний канон – ширші аспекти функціонування тілесності.

У працях І. Жука [7] звернено увагу на ІЕК. Дослідниця визначає його як еротичний код – набір символів, характерних для представників певної культури, на основі яких формуються інші компоненти моделей статевої поведінки. Загалом, сфера її дослідницьких інтересів дуже близька до нашої. Відмінність полягає в деяких формулюваннях та, головне, ракурсі наукового аналізу. Якщо І. Жук розглядає

еротичний код у контексті культурологічного дискурсу, то ми наголошуємо на психологічних аспектах функціонування ІЕК.

Код як метадисциплінарне поняття найбільш вдало та різнопланово розглядають у контексті культури та семіотики. Р. Барт [1] трактує «код» як асоціативне поле, «понадтекстову організацію значень, які надають уявлення про певну структуру». За його визначенням, код належить, головним чином, до сфери культури: це «певні типи вже баченого, уже прочитаного, уже зробленого; код – це конкретна форма цього «вже», що констатує будь-яке письмо». Р. Барт пише про поєднання різних кодів (культурний, герменевтичний, символічний, семіотичний та проайретичний/нарративний) в одному тексті, де виникає «подвійне кодування».

Код як культурно обумовлене явище розглядає і А. Кліменкова [9]. Авторка наголошує на тому, що коди в культурі виконують функцію творення культурної реальності, її простору, характерного певному часу й історичним умовам. Творення суб'єктивної, «окультуреної» реальності відбувається шляхом її «кодування», коли певним об'єктам чи подіям приписують значення та смисли залежно від того, як ці об'єкти чи події входять до структури діяльності представників певного соціуму, носіїв певної культури.

До проблематики кодування інформації в культурі суспільства звертається і О. Білецька [2], яка визначає специфіку кодування та декодування інформації на прикладі постмодерністських мультимодальних художніх текстів. Зокрема, авторка розглядає такі тексти як полікодові, такі, що віддзеркалюють культуру у своєму контенті. Опираючись на погляди О. Білецької [2], можемо виокремити дві змістовні характеристики індивідуальних еротичних кодів – *культуровідповідність і комплексність прояву*. Зокрема, сприйняття проявів ІЕК від партнера по взаємодії передбачає, згідно з теорією подвійного кодування, кілька етапів передавання та сприйняття інформації, її комплексну перцепцію. Водночас така інформація містить у собі багато культурних символів, знаків і макрознаків, що стосуються спільного тезаурусу для всіх учасників взаємодії. Під час сприйняття проявів ІЕК реалізується згадана в О. Білецької [2] аудіовізуальна перцепція – чуттєве сприйняття проявів ІЕК партнера по взаємодії, що відображає подвійне кодування. Тобто, поведінкові прояви особистості сприймаються одночасно і як дискретні елементи взаємодії (наприклад, гумор, використання іронії щодо стосунків), і як прояви ІЕК людини, екстрапольовані в згаданих комунікативних діях. Тобто, інтеракцію і комунікацію партнерів ми розглядаємо як таку, що має подвійний зміст: власне комунікація і екстраполяція ІЕК. У кожному жарті, натяку, невербальному прояві особистість не просто спілкується (з усіма соціально-психологічними феноменами й закономірностями), але й виявляє свій ІЕК, використовуючи символізм, закріплений у культурі і зрозумілий іншому партнерові по взаємодії. Прикладом може слугувати контакт очей, що охоплює велику кількість варіацій. Кожен погляд партнерів під час взаємодії є не лише невербальним засобом комунікації, але й феноменологічним проявом властивого особистості ІЕК. Наприклад, погляд (зокрема й підморгування, рухи очима тощо) може мати ознаки зацікавленості, натяку, загравання, відвертого сексуального бажання, що напряду відображає тенденцію особистості до її еротичної поведінки й за-свідчує її ІЕК. Отже, можемо виявити ще одну сутнісну характеристику ІЕК – *відповідність подвійному кодуванню інформації*.

Такі положення щодо сутності ІЕК набувають цікавого вираження, оскільки ІЕК, як різновид коду в соціальних взаєминах, спрямовує людей одночасно як на екстраполяцію власного еросу, сексуальних інтенцій та сценарію розвитку інтимних стосунків, так і на сприйняття коду іншої людини. Такі прояви кодів реалізуються в різних аспектах поведінки, люди їх «вловлюють», інтерпретують і порівнюють, що служить основою для ухвалення рішення про побудову стосунків у парі (у разі відповідності очікуванням чи бажаності коду), або ж про неможливість побудувати бажані еротичні стосунки (у разі невідповідності кодів). Водночас кожен із учасників такої взаємодії пише «текст» за допомогою вербальних і невербальних засобів комунікації, де він демонструє свій ІЕК та закладає основи для бажаного коду в іншого партнера. Істотно, що в цьому випадку за основу беруть лише загальну ідею І. Гофмана та інших науковців, адже процес ідентифікації стосується не професійних чи етнічних груп, а груп людей із різними ІЕК.

Ми передбачаємо, що екстраполяція носієм певного ІЕК його проявів завжди передбачає інтерпретацію тих самих проявів із боку інших людей. Відповідно, до закономірностей функціонування кодів як мультипарадигмального та мультинаукового феномену належить і специфіка соціальної взаємодії, а саме, кодування та декодування інформації. Постає сутнісна проблема в диференціації та передаванні проявів ІЕК від однієї людини до іншої. Це пов'язано з тим, що не всі люди мають однакову систему декодування проявів еротичності іншого й можуть «помилково» впізнавати певні коди, що порушує систему комунікації між ними. Прояви еротичності, будучи закодованими, мають *символічний (міфопоетичний, архетипічний) характер*, і тому особистостям, які вступають у комунікацію для створення стосунків, часто буває складно правильно диференціювати прояви коду, адже перелік поведінкових проявів та вербальних знаків, відповідних певному коду, конкретно ніде не зафіксований у вигляді «зводу правил» чи «фіксованих форм поведінки», а міститься, формується та передається засобами культурного діалогу та

інкультурації (І. Данилюк, А. Курапов [5]). Отже, для ІЕК, незважаючи на загальні характеристики коду як засобу передавання зашифрованої інформації, характерна *варіативність* – мультизмистовність.

Розглядаючи ІЕК у контексті процесу кодифікації та декодифікації інформації, ми порівнюємо його з грою, що в разі встановлення і розвитку інтимних стосунків має велике значення. Адже на початку спілкування між партнерами, коли, власне, і відбувається екстраполяція та зчитування кодів одне одного, стосунки нагадують певну гру, де кожен намагається встановити свої правила, продемонструвати свої кращі риси, що неодмінно веде до приховання ІЕК. Такий феномен можемо визначити як прагнення особистості продемонструвати бажані для себе й оточення власні еротичні чи сексуальні характеристики, хоча, насправді, вони можуть бути виражені і значно меншою мірою. Істотно, що процес прояву та декодифікації кодів партнерів по взаємодії нагадує певним чином організовану гру, і не дарма на рівні світської мови залицяння та етап початку стосунків, коли коди проявляються і зчитуються, часто називають «заграванням».

Вагомим аспектом становлення ІЕК є його взаємодія зі сприйняттям тілесності особистості, що задана певними соціально-культурними контекстами.

На формування сучасних індивідуальних еротичних кодів жінок значно впливають прояви сексуальності та моделей еротичної поведінки в різних видах мистецтва, що відображено у великій кількості наукових літературних і мовознавчих публікацій. Через вираження аспектів індивідуального еротичного коду та тілесності в літературі транслюють канони сприйняття та вираження тілесності, збагачуючи спектр символічних образів і форм реалізації сексуальних інтенцій у межах індивідуального еротичного коду. Як зазначає І. Галуцьких [3], оскільки тілесні явища подані в текстах художньої прози в трьох іпостасях – як складники світу речей, світу образів і світу символів, це уможливило розглядати їх відповідно в межах денотативного, образного і символічного кодів, а тілесний код постає таким, що об'єднує їх тематично.

Особливу роль у цьому контексті відіграє специфіка установок до сексу чоловіків та жінок, оскільки це поняття відображає базові орієнтації особистості до побудови сексуальних стосунків, інтегруючи в собі її індивідуальний досвід.

Систематизуючи наукові відомості, доречно зауважити, що сексуальні установки особистості демонструють її готовність до певних видів сексуальної активності, стан внутрішньої, неусвідомлюваної готовності суб'єкта оцінювати чи поведінково реагувати певним чином на об'єкти дійсності чи інформацію про них (В. Гупаловська [4]), уявлення особистості про припустимі та неприпустимі норми сексуальної поведінки як для себе, так і для інших людей (Л. Дідковська [6]). Установки щодо сексуальної поведінки закладаються з дитинства, пов'язані з особливостями ранньої дитячої прихильності, формуються під впливом цінностей сім'ї і культури (М. Коніна [10]). Сучасні наукові дослідження наголошують на поєднанні сексуальних установок жінок зі специфікою їхньої самоідентичності та самооцінки (R. Geary, C. Tanton, B. Erens [14]), ставленням до власного тіла та тілесності (S. Sands [15]). Сексуальні установки жінок сучасного суспільства відображають характерні для конкретного соціально-історичного контексту закономірності усвідомлення себе та власної ролі в суспільстві (A. Debowska, D. Boduszek, D. Willmott [13]). Сексуальні установки, фактично, формуються під впливом соціальних дискурсів, що значно наближує це поняття до індивідуального еротичного коду. Водночас сексуальні установки жінок значною мірою формують їхнє ставлення до життя та задоволення ним загалом.

Ураховуючи викладений вище матеріал, можемо зауважити, що індивідуальний еротичний код – не так взаємодія і сприйняття індивідуальних еротичних та сексуальних інтенцій, як взаємодія, реалізація та сприйняття символічних значень еротичної поведінки, закріплених у культурі певного часу.

Узагальнюючи, можемо виокремити такі характеристики ІЕК особистості, що відображають сутність цього феномену як різновиду коду:

1. **Символічний характер.** ІЕК, як і будь-який інший код, існує у формі символічного – відображає систему знаків та символів, що мають певний зміст і віддзеркалюють архетипну та символічну природу людської психіки. Зміст ІЕК відображають символи, що їх екстраполює людина до системи стосунків і сприймають партнери по взаємодії.

2. **Культурна обумовленість.** ІЕК складається в особистості під впливом взаємодії з панівною культурою і відображає закріплені в культурі певного часу та простору способи організації еротичної взаємодії, сексуального життя. Саме тому ІЕК представників різних культур і різних часів має суттєві відмінності, незважаючи на видиму сталість сутності еротичних відносин між чоловіком і дружиною. Тобто, ІЕК культурно обумовлений і віддзеркалює час і простір його формування. У цьому випадку постає питання про механізми формування ІЕК, що пов'язано з процесами соціалізації та інкультурації, взаємодії особистості з соціальними системами, набуття від них певних параметрів організації сексуального життя.

3. **Індивідуально-суспільна природа.** Оскільки ІЕК відображає певну амальгаму засвоєних у процесі соціалізації способів організації сексуального життя та індивідуального досвіду людини. Саме поєднання цих двох площин дає особистості повною мірою побудувати систему кодування інформації про свій індивідуально-erotичний код, коли засвоєні культурні нормативи прояву власної сексуальності поєднуються з унікальним автобіографічним досвідом. Така характеристика ІЕК пов'язана

з функціонуванням суміжних понять – індивідуальних сексуальних сценаріїв, сценаріїв життя загалом, тілесних канонів тощо.

4. Варіативність і мінливість ІЕК. Така характеристика ІЕК обумовлена його символічністю, тобто спроможністю містити смислову інформацію щодо сприйняття самого коду. Водночас засоби прояву коду ніде фактично не зафіксовані й не узагальнені в стійких формах. Тобто, варіації зовнішнього (вербального чи невербального, інтеракційного) прояву ІЕК достатньо багато і вони можуть відрізнятися. Проте, головне, вони повинні мати певний смисл і символ, належачи до того чи того різновиду ІЕК особистості. Отже, ІЕК мінливий і варіативний у засобах прояву. Окрім того, мінливість ІЕК простежується і в хронологічному аспекті його формування та вияву, оскільки ми передбачаємо, що цей код змінюється кожні кілька десятиліть, що відповідає його іншій характеристиці – культурній обумовленості. Тобто, що частіше змінюються культурні аспекти осмислення природи еросу та стосунків, то частіше змінюється типовий для цього історичного проміжку часу ІЕК.

5. Відповідність подвійному кодуванню. Ця характеристика ІЕК характеризує його як складно організовану систему передавання і сприйняття інформації щодо організації сексуального життя особистості, бажаного розвитку подій у стосунках тощо. Водночас засоби прояву ІЕК відповідають закономірностям «подвійного кодування», що характерні для більшості кодів, коли інформація і засоби, якими передається інформація про ІЕК, мають подвійне трактування, виконуючи одночасно і роль засобів комунікації, і символічного передавання змісту ІЕК особистості.

Висновки. Індивідуальний еротичний код – це складний феномен, що має найбільш загальні характеристики, які ми виводимо з типових особливостей коду як такого, культурних кодів та інших видів кодування. Проблематику індивідуального еротичного коду розглядаємо на перетині наукових уявлень щодо сутності кодування інформації, становлення різноманітних аспектів сексуальності та сексуальної активності особистості тощо. До основних сутнісних ознак індивідуального еротичного коду належить його символічний характер, культуровідповідність, варіативність і мінливість, індивідуально-суспільна природа, культурна обумовленість.

Ця публікація не вичерпує всіх аспектів означеної теми. Перспективою подальших досліджень може бути вивчення специфіки вираженості типів індивідуальних еротичних кодів у жінок і чоловіків.

Література

1. Барт Р. Основы семиологии. Косикова Г. К. *Французская семиотика: От структурализма к постструктурализму*. Москва : ИГ «Прогресс», 2000. С. 247–310.
2. Білецька О. В. Взаємодія вербальних та невербальних кодів у постмодерністському мультимодальному художньому тексті: когнітивний аспект. *Молодий вчений*. 2017. № 4.3. С. 5–10.
3. Галуцьких І. А. Художня тілесність як конструкт. *Нова філологія*. 2014. № 66. С. 61–65.
4. Гупаловська В. А. Теорії та моделі сексуальності: чи є місце для духовності? *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія «Психологія». 2016. Випуск 3. С. 54–64.
5. Данилюк І. В., Курапов А. О. Практичне застосування моделі акультурації П. Боскі. *Матеріали доповідей учасників II Всеукраїнського конгресу із соціальної психології «Соціальна психологія сьогодні: здобутки і перспективи»*. Київ, 2019. С. 95–98.
6. Дідковська Л. І. Психологічні особливості ставлення до сексу осіб віку ранньої дорослості. *Психологічні науки*. 2014. Вип. 2. 12 (103). С. 72–79.
7. Жук І. Л. Трансформація культури статевих стосунків в Україні: досвід міжкультурного порівняльного аналізу : дис. канд. соціол. наук : 22.00.04. Київ, 2012. 196 с.
8. Кирилюк О. С. Универсалии культуры и структура дискурса. Миф. Одесса, 1996. 147 с.
9. Клименкова А. Культурні коди як чинники формування ціннісних орієнтацій у сфері споживання. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2013. Випуск 18. С. 42–49.
10. Кони́на М. А. Установки по отношению к сексуальному поведению в молодежной среде. *Психолого-педагогические исследования*. 2018. Том 10. № 4. С. 15–22. doi: 10.17759/psyedu.2018100402.
11. Кучма І. Л. Канон тіла в західноєвропейській культурі. *Магістеріум. Культурологія*. 2000. Вип. 5. С. 41–49.
12. Седих К. В., Зозуль Т. В. Типи індивідуального еротичного коду у жінок. *Психологічне консультування і психотерапія*. 2018. Вип. 9. С. 78–85.
13. Debowska A., Boduszek D, Willmott D. Psychosocial Correlates of Attitudes Toward Male Sexual Violence in a Sample of Financial Crime, Property Crime, General Violent, and Homicide Offenders. *Sexual Abuse*. 2018. 30(6). P. 705–727. doi:10.1177/1079063217691966.
14. Geary R. S., Tanton C., Erens B., Clifton S., Prah P., Wellings K., et al. Sexual identity, attraction and behaviour in Britain: The implications of using different dimensions of sexual orientation to estimate the size of sexual minority populations and inform public health interventions. *PLoS ONE*. 2018. 13(1): e0189607. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0189607>.
15. Sands S. H. Body Experience in the Analysis of the Older Woman. *Psychoanalytic Inquiry*. 2020. 40.3. P. 173–188. <https://doi.org/10.1080/07351690.2020.1727208>.